

НИКОЛИЋ, М. ДРАГОМИР, дипломирани инжењер машинства, редовни професор Машинског факултета у пензији рођен је 10.04.1932. у месту Крчмаре, Куршумлија. Основну школу је завршио у Грабовици, пет разреда гимназије је завршио у Куршумлији, а остале разреде у Прокупљу, где је матурирао 1951. године. Исте године уписао је Машински факултет у Београду. Још током студија је хонорарно радио у више, тада значајних, предузећа, тако да је новостечена инжењерска знања одмах примењивао у пракси. Такав приступ је имао током целе своје професионалне каријере, кроз праксу је доказивао ваљаност научних сазнања. Дипломирао је 1958. године и после дипломирања је радио око 6 месеци у Конструкционом бироу Железаре "Јесенице" у Словенији, а потом у групи за конструкцију машина алатки Пројектантског бироа Фабрике машина "Иво Лола Рибар" у Железнику.

Своју наставну и научно-истраживачку каријеру на Машинском факултету отпочео је 1960. године, прво као хонорарни, а затим стално запослени асистент. Као асистент учествовао је у извођењу вежби из предмета Машинска обрада на Машинском факултету у Београду и у наставним центрима у Србији.

У периоду од 1963 - 1968. године био је саветник Педагошког завода града Београда. У најранијој фази шире примене компјутера у свету, почетком 70-их година почео је да се усавршава у области програмирања и да изучава програмске језике COBOL, PLAN, FORTRAN, да би крајем 1970. године боравио у Лондону у, тада чувеној, компјутерској компанији ICL, у Лондону ради обуке за инструктора за програмирање. Сечено знање је касније преносио генерацијама полазника школе програмирања која је постојала на Машинском факултету.

За доцента на Машинском факултету за предмет Машинска обрада изабран је 1971. године. Као наставник је своје знање преносио, не само генерацијама студената Машинског факултета у Београду, већ и студентима у центрима широм тадашње Југославије, као и питомцима Војно-техничке академије у Жаркову.

Докторску тезу под називом "Прилог проучавању еластичног система главних вретена стругова" одбранио је 1981. године на Машинском факултету и исте године изабран је у звање ванредног професора, а 1990. године је унапређен у звање редовног професора. Био је ментор при изради већег броја дипломских радова. Држао је наставу и на последипломским студијама на Машинском факултету у Београду и на Високој ваздухопловно - техничкој академији у Жаркову.

Своје педагошко, стручно и научно знање преточио је у више универзитетских и средњошколских уџбеника и приручника.

У току свог тридесетпетогодишњег рада на Машинском факултету у Београду активно се бавио научноистраживачким радом и сарадњом са привредом. Објавио је већи број научних и стручних радова. Уз то, с обзиром да је увек био оријентисан практичној примени научних и стручних знања, урадио је више од 50 елабората, студија, експертиза, стручних вештачења, као и 15 конструкција (подсклопова машина алатки, алата, уређаја, динамометара и др).

Професор Драгомир Николић је био активно ангажован у друштвеном раду на Машинском факултету и Републичкој заједници за науку Републике Србије; био је Продекан за научноистраживачку делатност, члан Комисије за режим студија, Заменик председника Савета, члан Комисије за механографску обраду података. Ван Факултета био је: члан Комисија за статут Универзитета, делегат Машинског факултета у Скупштини Републичке заједнице науке као и председник Одбора за машинство те заједнице, члан Савета пројекта Стратегија научног и технолошког развоја Србије до 2000. године.

Добитник је више награда и признања за наставни, научни и друштвени рад, као што су Априлска плакета, диплома Универзитетског одбора Савеза студената, Златна плакета Синдиката радника индустрије и рударства.